

GT 1986-08-02

NÄR DET BRÄNNER TILL I ÖSTER STÅR BAKDÖREN VIDÖPPEN

Här kommer västkustens patrull

TRIPP...

Tre stycken vedettbåtar med 30 år på nacken är allt marinen har till sitt förfogande på Västkusten. — För dåligt, tycker Svante Kristensson, chef för Västkustens marinkommando.

TRAPP...

Två av vedettbåtarna är små och snabba men har inte de allra bästa sjöegenskaperna. På vissa sträckor måste man helt ge upp att uppfylla de ålagda skyldigheterna.

GÖTEBORG (GT) Sveriges hela flotta på Västkusten:

Tre stycken 30 år gamla vedettbåtar.

Ett försvar som lämnar bakhörren vidöppen.

— Jag är mycket orolig, säger överste Svante Kristensson, chef för Västkustens Marinkommando. Vi kan helt enkelt inte lösa våra uppgifter.

Titta på kartan här bredvid. Den visar hur Sveriges flottstyrkor är grupperade i fredstid.

Hela kustflottan — torpedbåtar, robotbåtar, kustkorvett, ubåtar, med mera — finns i Östersjön.

På Västkusten finns det bara tre stycken 30 år gamla vedettbåtar. Och de är inte mycket att hänga i granen om det skulle bränna till.

— Två är små och snabba men inte speciellt sjödugliga. Den tredje är sjövärdig och stor men inte särskilt snabb, säger Svante Kristenson.

På andra sidan

Egentligen skulle också en patrullbåtsdivision finnas i västerhavet — den har sin bas i Göteborg. Men den är ändå större delen av året i Östersjön.

— På Västkusten är den bara under sin första utbildningstid — när de värnpliktiga är nyinryckta. Det betyder att divisionen egentligen inte är stridsduglig när den befinner sig i västerhavet, säger Svante Kristenson.

I andra hand

Situationen beror på att de marina stridskrafterna inte räcker till för att skydda Sveriges långa kust.

Riksdagen och överbefälhavaren har då valt att koncentrera flottan till södra och östra Östersjön -- områdena kring Karlskrona och Stockholm.

Det är där som vi haft ubåtsincidenterna de senaste åren; det är de områden som makthavarna bedömer som mest väsentliga att skydda. Norrlandskusten och västerhavet har helt enkelt lämnats därhän.

"Upprörande"

Det tycker Svante Kristenson och övriga militärer som arbetar i väst är upprörande.

— Vi har ingen möjlighet att lösa de uppgifter som vi fått oss tilldelade på sträckan Kullen-Strömstad, säger Svante Kristenson. Det handlar om invasionsförsvar, skydd av import- och kustsjöfart och fiskeskydd.

Och de pekar på följande väsentliga punkter:

- Göteborgs och Bohus län är landets största industrilän – räknat på salu- och exportvärde.
- Västkustens och Skånes hamnar står för 75 procent av allt gods som skeppas till och från Sverige.
- Här finns 100 procent av landets raffinaderier och 90 procent av den petrokemiska primärproduktionen.
- 16 procent av landets elproduktion kommer från Ringhals och Landvetter flygplats svarar för 20 procent av den luftburna frakten.
- Här finns tre månader av landets oljebehov i fredstid lagrat – Vi kan inte låta Västsveriges försvar vara en öppen bakhöjd. Det har inte landet råd med.

Men självklart är det inte tänk Västkusten bara ska försvaras tre vedettbåtar vid en krissituation.

– I beredskap upplöses kustflottan och då kommer i första hand även patrullbåtsdivisionen hit, säger Svante Kristenson.

Men han tvivlar på att den klarar det . . .

– Risken är överhängande att Öresund och Bälten täpps till av antingen NATO eller Warszawapakten. Och då får vi nöja oss vedettbåtarna.

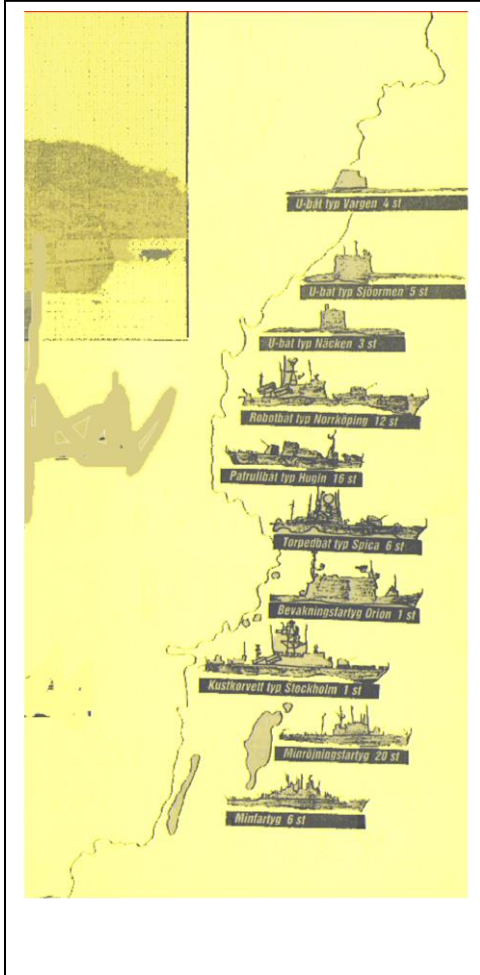
Det betyder att det svenska försvaret på Västkusten vare freds- eller krigstid kan sätta in några kraftiga åtgärder mot till exempel främmande ubåtar.

Passiva

– Redan nu i fredstid kan vi konstatera främmande verksamhet i stor mängd i västerhavet, säger Svante Kristenson. Men vi kan inte göra något radikalt mot dem när vi bara har vedettbåtarna och helikoptrarna på Säve att sätta in.

Vad är då hans förslag för att Västkustens försvar ska bli tillfredsställande?

Jo, först och främst att patrullbåtsdivisionen ständigt finns i västerhavet. Dessutom en kustkorvett, minutlägnings- och

minräjningsförband och en så kallad mål-ubåt för att kunna öva ubåtsjakt.

Och han tror att han börjar få gehör för sina synpunkter.

Inte bara hos marinchefen, andra militärer och politiker -- utan också hos svenska folket.

– Jag tror människorna i det här landet börjar bli oroliga; med tanke på ubåtsincidenter, utvisade diplomater, nöjesbåtar i skyddsområdena med mera.

Själv är Svante Kristenson mer än orolig.

– Det kryper i kroppen på mig av oro, säger han. Situationen här på

västkusten är verkligen kritisk.